

Het betrekken van naasten in de GGZ bij autistische volwassenen

Een mixed-methods studie onder GGZ professionals

Rinske M. van den Heuvel^{1, 2, 3}, Michel Wensing⁴, Hilde M. Geurts^{1, 3} en Jan-Pieter Teunisse^{1, 2}

¹ Leo Kannerhuis, Youz (Parnassia Groep), Oosterbeek

² Lectoraat Volwaardig Leven met Autisme, HAN University of Applied Sciences, Nijmegen

³ Afdeling Psychologie, Universiteit van Amsterdam, Amsterdam

⁴ Huisartsgeneeskunde en Gezondheidszorgonderzoek, Universiteitsziekenhuis Heidelberg, Heidelberg, Duitsland

Achtergrond

- Betrekken naasten is geassocieerd met betere behandeluitkomsten en hogere tevredenheid over zorg (Svendsen et al., 2021).
- In behandelrichtlijnen autisme wordt aangeraden om naasten te betrekken (Kan et al., 2013).
- Professionals ervaren moeilijkheden bij betrekken naasten van cliënten met psychische problematiek (Landeweer et al., 2017).
- Onduidelijk wat belemmerende en bevorderende factoren zijn bij specifiek naasten van autistische cliënten.

Wat ervaren GGZ-professionals als belemmerende en bevorderende factoren voor het betrekken van naasten in de behandeling van cliënten met autisme?

- 90 professionals die cliënten met autisme behandelen
- Online vragenlijst naar acties en betrokken naasten bij recente casus
- Vrijwel altijd ten minste één naaste betrokken (meestal ouder/partner)
- Openheid voor innovatie en mate van gewoonte geen voorspellers voor betrekken naasten

- 18 behandelaren van drie hoogspecialistische GGZ-instellingen voor autisme
- Semi-gestructureerde interviews

